

Resolució 528/2024, de 25 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 320/2024

Administració reclamada: Agència de Residus de Catalunya. Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Denúncies i mesures adoptades sobre un recinte de vehicles abandonats.

Sentit de la resolució: Estimació parcial i pèrdua parcial de l'objecte de la reclamació

Resum: Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha lliurat la informació que té en disposició a l'entitat reclamant. D'altra banda, els fets exposats a les denúncies presentades a l'Agència de Residus i sobre les quals es demana quines mesures s'han dut a terme, es refereixen a un recinte de vehicles abandonats que no disposa del control adequat donant lloc a una situació de risc. Aquesta Comissió estima la reclamació per tal que s'informi si s'han adoptat altres mesures que no siguin únicament les denúncies presentades pel reclamant, en relació a la situació descrita i si no és així que s'informi expressament sobre aquesta situació.

Paraules clau: Empresa pública Generalitat. Contaminació ambiental. Residus. Denúncies. Informació ambiental. Pèrdua parcial. Estimació parcial.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 3 de març de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 320/2024, presentada contra l'Agència de Residus de Catalunya (ARC), entitat de dret públic de la Generalitat de Catalunya, que té competència sobre els residus que es generen a Catalunya i els que es gestionen al seu àmbit territorial, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). A la reclamació es manifesta que no s'ha rebut resposta de l'Administració reclamada.
2. El 29 de gener de 2024 el reclamant presenta a l'Agència de Residus de Catalunya (ARC), una petició d'informació en relació a uns fets que, en síntesi, consisteixen en exposar que l'Ajuntament de Cubelles utilitza recinte que està en estat d'abandonament, com a dipòsit irregular de cotxes i s'identifica la seva adreça, i que ja ha estat objecte de denuncia davant de l'ARC ja que no disposa dels requisits per aquest tipus de dipòsit de vehicles en desús. Considera que la seva situació posa en risc la Xarxa Natura 2000 a uns 30 metres, on van a parar aigües pluvials provinents del recinte. Exposa que l'Ajuntament de Cubelles, el 27 de juliol de 2018, va fer pública una informació dels tècnics municipals en virtut de la qual es desaconsellava la conservació de l'edifici que hi ha al recinte. El 29 de gener de 2019

l'Ajuntament de Cubelles, va publicar la notícia sobre que estudiava utilitzar el recinte com dipòsit de vehicles abandonats.

Es fa esment de les denúncies que ha interposat envers l'Ajuntament de Cubelles, pels incompliments del recinte, on s'han traslladat vuit turismes que uns mesos després es van incendiar i amb això són residus sòlids que romanen en aquell indret. Ateses les condicions de l'incendi, que aparentava esser provocat atès l'estat de la tanca que permetia, sense problema, l'accés interior i que l'Ajuntament no va prendre cap mesura. El 29 de gener de 2024, es va produir un nou incendi a l'interior de la nau tot afectant a material inflamable que va generar un impacte no avaluat en el medi ambient i en la Xarxa Natura 2000, i que es segueix utilitzant per l'Ajuntament del recinte per emmagatzemar materials desconeguts, com s'ha vist inflamables, a més dels vehicles. Per tot això posa els fets en coneixement de l'ARC com a denuncia i per tal que es prenguin les mesures corresponents, i en base a la normativa sobre transparència sol·licitada que se l'informi de les mesures que es prenguin al respecte.

3. El 25 de març de 2024 la GAIP comunica la reclamació a l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) i requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
4. El 26 de març 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa al reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública i li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
5. El 9 d'abril de 2024 la GAIP rep de l'ARC l'escrit de resposta "donada al sol·licitant, en data 02/04/2024, d'acord amb la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.", en virtut del qual se li comunica al reclamant que "Per la present l'informem que les diferents denúncies presentades per vostè a la nostra Agència de Residus de Catalunya via telemàtica les quals fan referència als dipòsits de vehicles ubicats al carrer XXX(recinte denunciat) i a la confluència dels carrers YYY de Cubelles i que són gestionats per l'Ajuntament d'aquest municipi, han originat l'expedient de denúncia amb referència G0831/2023/1372, i les mateixes es troben en la seva tramitació oportuna".

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Pèrdua parcial sobrevinguda de l'objecte de la reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Agència de Residus de Catalunya ha facilitat al reclamant la informació sol·licitada relativa a l'estat de tramitació de les denúncies plantejades pel propi reclamant davant l'ARC, amb indicació del número d'expedient i del fet que es troba en tramitació i això suposa que la sol·licitud d'informació de la qual deriva la Reclamació ha estat en part contestada.

En consideració a aquesta part de resposta donada per l'Agència de Residus es dedueix que s'ha produït una pèrdua parcial de l'objecte.

3. El dret d'accés a la informació pública en la reclamació: sobre les mesures adoptades

L'objecte de la reclamació d'informació pública en aquest assumpte consisteix en conèixer les mesures adoptades sobre un recinte de vehicles abandonats en el context d'unes denúncies presentades a l'Agència de Residus en relació a una situació d'abandonament d'uns residus, els vehicles que no disposen del control adequat i el risc que suposa aquesta deficiència, tal i com palesen els fets descrits als antecedents.

Aquesta informació té la consideració d'informació pública als efectes de la definició de l'article 2.b LTAIPBG atès que es refereix a actuacions relacionades amb una denúncia sobre una incorrecta gestió de residus que, a més, comporten una situació de risc, responsabilitat que correspon a l'Agència de Residus, ens que resta dins l'àmbit subjectiu de reconeixement del dret d'accés a la informació pública (article 3.1.a) LTAIPBG).

En aquesta reclamació no s'han invocat per part de l'Administració la concurrència de límits que restringeixin l'accés a la informació reclamada i així, els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant aquella part de la informació demanada tal i com es reflecteix a l'apartat anterior exclusivament respecte de la constatació de l'existència de les denúncies.

No obstant això, aquesta Comissió constata que la informació lliurada és parcial, únicament s'informa de les denúncies que ha presentat el reclamant però no s'informa respecte de les actuacions que hagi realitzat l'Agència de Residus en relació a la situació de risc que comporta l'estat en que es troba el recinte de vehicles abandonats en les circumstàncies descrites pel reclamant. Pròpiament, no s'ha informat de les actuacions dutes a terme en l'expedient obert a l'Agència de Residus en relació amb les denúncies del reclamant, ni tampoc d'altres actuacions que s'hagin pogut realitzar en relació amb la gestió d'aquests tipus de residus en aquell espai.

Aquesta Comissió constata que d'acord amb la petició formulada correspon, ni que sigui una relació succincta dels tràmits realitzats per l'Agència de Residus sobre els fets exposats, i no limitar-ho a una referència a les diferents denúncies presentades pel reclamant. Per tot l'anterior, aquesta Comissió reconeix el dret del reclamant a que l'Agència de Residus l'informi de totes aquelles actuacions que hagi promogut respecte a la situació denunciada, l'estat del procediment, ni que sigui amb una referència succincta de les accions o intervencions sobre la situació d'aquests residus, o que explícitament informi sobre l'absència de les mesures sol·licitades, si es que no s'ha promogut cap.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Igualment, l'article 67 del El Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de

procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu / de diferents expedients administratius, que ha/han d'estar perfectament classificat/classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 25 d'abril de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 320/2024 i declarar el dret de la persona reclamant sobre les actuacions o tràmits duts a terme per l'Agència de Residus en relació amb les denúncies del reclamant sol·licitades d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3, si és que l'Administració en disposa.
2. Declarar la pèrdua parcial sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació 320/2024 en relació a la informació sobre les denúncies presentades.
3. Requerir a l'Agència de Residus de Catalunya que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a l'Agència de Residus de Catalunya a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 320/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.